

РЕШЕНИЕ

№ 6955

гр. София, 24.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8146** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на М. П. Б., срещу Решение от 29.06.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 107 състав, по НАХД № 3436/2021г. с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-89/08.02.2021 г. на Зам. председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора, в качеството му на член на Управителния съвет (УС) на [фирма], на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложено административно наказание глоба в размер на 7 000 (седем хиляди) лева за нарушение на чл.114б, ал. 1, предл. първо, хип. трета, във вр. с ал. 2, изр. второ от ЗППЦК.

В касационната жалба са развити съображения, че обжалваният съдебен акт е неправилен, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи се, че седмодневния срок по чл. 114 б ал.2 от ЗППЦК следва да се брой от датата на вписване на обстоятелствата, която е 13.07.2020 г., а не датата на фактическия избор на членовете на УС, с което неправилно е приложен чл. 231, ал. 4 от ТЗ. Иска се от касационната инстанция да отмени

решението на СРС и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени процесното наказателно постановление.

Отвeтникът

- Комисията за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява юрисконсулт, който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана чрез Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

От

фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че [фирма] е публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/. С писмо с вх. № РГ-05-17-9/14.07.2020 г. М. П. Б. е представил в КФН декларация по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК, в качеството си на член на Управителния съвет на [фирма] и член на Управителния съвет на [фирма].

След проверка на партидата на [фирма] в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ е установено, че на 03.07.2020г. на заседание на Надзорния съвет на [фирма], М. П. Б. е избран за член на Управителния съвет на същото дружество. В тази връзка, с писмо № РГ-05-17-9/12.08.20г. от „Българска фондова борса“ / [фирма]/ е изискана информация, относно наличие на подадена декларация по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК от същия, в качеството му на член на УС на [фирма]. В отговор [фирма] с писмо с вх. № РГ-05-17-9/14.08.20г., посочва, че не е постъпвала декларация към датата на отговора – 13.08.2020 г., от страна М. Б., в качеството му на член на УС на публичното дружество [фирма] Административнонаказващият орган е приел, че М. П. Б. е трябвало да представи тази декларация най – късно до 10.07.2020г., включително. Прието е, че нарушението е извършено на 11.07.2020г. За констатираното нарушение е изготвен АУАН № Р–06–708 от 30.09.2020 г. В законоустановения срок е постъпило писмено възражение. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП № Р-10 - 89 от 08.02.2021 г. от зам.председателя на КФН, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000 лева на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 ЗППЦК за нарушение на чл. 114б, ал. 1, пр. първо, хип. трета, вр. ал. 2, изр. второ ЗППЦК.

Тази фактическа обстановка СРС, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства.

Районният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 57 от ЗАНН. Приел е също така, че ангажирането на административнонаказателната отговорност е законосъобразно и от материалноправна гледна точка, поради което е потвърдил издаденото наказателно постановление в цялост.

Пред настоящата

касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в

жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Постановено е от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, произнесено по повод акт, подлежащ на съдебен контрол.

От правна страна, касираното решение е правилно и не е засегнато от касационните основания за отмяна, визирани с разпоредбата на чл. 348, ал.1 от НПК.

По отношение на приложението на материалния закон съдът намира, че посочената като нарушена разпоредба съответства на установеното фактическо положение. Отразената в НП правна квалификация на нарушението, освен цифрово изписване на конкретните разпоредби, които са нарушени е конкретизирана описателно и не оставя съмнение относно неизпълненото задължение, за което се налага наказанието. Съгласно разпоредбата на чл.114б, ал.1 от ЗППЦК, членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация, относно юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са, както и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Тази разпоредба определя какво е задължението, което трябва да бъде изпълнено, както и лицата, в чиято тежест е установено, а ал. 2 уточнява срока, в който следва да бъде изпълнено.

По делото не се установи да е представена на [фирма] в срок, декларация от името на М. Б. за обстоятелствата по отношение на него по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Изборът за член на Управителния съвет на [фирма] е проведен на 03.07.2020г., от когото е започнал да тече и срокът за подаване на декларацията, която касаторът следвало да подаде най-късно до 10.07.2020г., включително. Неоснователен е доводът, че в случая релевантна е датата на вписването на обстоятелството за избора в Търговския регистър. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в Търговския регистър. Това е и логическото тълкуване на текста на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред Комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информиране на акционерите и инвеститорите. В случая правилно е определена датата, на която е изтекъл срока за деклариране на обстоятелствата, съответно датата на нарушението.

Правилно е посочена и санкционната норма. Съгласно разпоредбата на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, който извърши или допусне извършване на нарушение на чл. 114б, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв., като на плоскостта на конкретния случай, определеният размер на глобата е в минимума.

На следващо място, неоснователно е оплакването за липса на обсъждане на конкретни аргументи, което сочело за цялостна немотивираност на съдебното решение. Правилно, СРС изтъква, че нарушението се изразява в неспазване на законов срок, забавата възлиза на повече от два месеца. Задължението е изпълнено след като лицето

е било поканено за съставяне на АУАН, наложеното наказание е минималното, а обществената опасност е обичайната за този вид нарушение. АНО е изложил подробни мотиви, относно наложената санкция, като е приел, от гледна точка на обществените отношения, които регулира ЗППЦК, че се касае за административно нарушение с висока степен на обществена опасност. Прието е, че посоченото нарушение е формално, поради което не следва да се прави преценка за наличието или липсата на настъпили вредни последици от извършеното деяние, което да има значение за цялостната преценка относно неговата обществена опасност. Въззивният съд от своя страна е осъществил процесуално допустимия контрол върху тази преценка и е споделил същата. Касационната инстанция също не намира, че се касае за маловажен случай и възприема доводите на наказващия орган и въззивния съд за значимо засягане на обществени интереси, свързани с публичното предлагане на ценни книжа, при неподаване на посочените данни в КФН .

С оглед наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.06.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, по НАХД № 3436/2021 г.

ОСЪЖДА М. П. Б. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район „К. село“, [улица] да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.